

fă-te, inimă, o scară

Mariana Fulger

pruncului care am fost
să urce din suflet afară
de mână să mergem prin primăvară
să ne spună păpădiile și buburuzele
fluturii și albinele și toate ramurile înflorite
de ce simțim ploaia cum simțeam și simțim
dragă ființa mamei
și-a pus ea ceva din ființa mamei
ori sufletul mamei drag e în ploi de o viață
cu lumină și apă, cu petale și polen
cu frunze și timp, și dragoste
peste ființa copiilor ei dragi
fă-te, pixule, un buchet de ghiociei
și scrie cum te-ai înălța din alb
alb care sărută ploaia
și se scutură puțin ca un pui de vrăbie
ca un clinchet de clipă
pe ața vremii

Copyright Mariana Fulger